Prelegerea 4

Sisteme de criptare fluide

4.1 Sisteme sincronizabile şi auto-sincronizabile

În sistemele de criptare prezentate până acum, elementele succesive ale textului clar erau criptate folosind aceeași cheie K. Deci, dacă

$$\mathbf{x} = x_1 x_2 x_3 \dots$$

este textul clar, textul criptat este

$$\mathbf{y} = y_1 y_2 y_3 \dots = e_K(x_1) e_K(x_2) e_K(x_3) \dots$$

Sistemele de criptare de acest tip se numesc sisteme de criptare bloc (block cyphers). Altă manieră utilizată este aceea a sistemelor de criptare fluide (stream cyphers).

Definiția 4.1 Fie $\mathcal{M} = (\mathcal{P}, \mathcal{C}, \mathcal{K}, \mathcal{E}, \mathcal{D})$ un sistem de criptare. O secvență de simboluri $k_1 k_2 k_3 \ldots \in \mathcal{K}^+$ se numește cheie fluidă.

Definiția 4.2 $\mathcal{M} = (\mathcal{P}, \mathcal{C}, \mathcal{K}, \mathcal{E}, \mathcal{D})$ este un sistem fluid dacă criptează un text clar

$$\mathbf{x} = x_1 x_2 x_3 \dots$$

 $\hat{i}n$

$$\mathbf{y} = y_1 y_2 y_3 \dots = e_{k_1}(x_1) e_{k_2}(x_2) e_{k_3}(x_3) \dots$$

unde

$$\mathbf{k} = k_1 k_2 k_3 \dots$$

este o cheie fluidă din K^+ .

Problema principală este aceea de a genera o astfel de cheie de criptare (teoretic infinit). Aceasta se poate realiza fie aleator, fie pe baza unui algoritm care pleacă de la o secvență mică de chei de criptare. Un astfel de algoritm se numește generator de chei fluide. Mai multe detalii vor fi prezentate în cadrul prelegerii dedicate generatorilor de numere pseudo-aleatoare.

Exemplul 4.1 (sistemul de criptare Vernam):

În acest sistem $x_i, k_i, y_i \in \{0, 1\}$. Criptarea se realizează conform formulei

$$y_i = x_i \oplus k_i, \quad (i \ge 1)$$

Dacă cheia fluidă este aleasă aleator și nu mai este folosită ulterior, sistemul de criptare Vernam se numește "one - time pad".

Un sistem de criptare one-time pad este teoretic imposibil de spart. ¹ Într-adevăr, fiind dat un text criptat cu un astfel de sistem, Oscar nu are nici o informație privind cheia fluidă sau textul clar. Dificultatea constă însă atât în lungimea cheii (egală cu cea a textului clar), cât și în modalitatea de transmitere a ei între Alice și Bob.

Pentru sistemul Vernam există o modalitate de atac cunoscută sub numele de "criptanaliză diferențială" (prezentată mai târziu, în cadrul sistemului de criptare DES). Anume:

 $Dacă\ y_1y_2 \dots y_n\ si\ y_1'y_2' \dots y_n'$ sunt două texte criptate cu aceiași chee fluidă $k_1k_2 \dots k_n$, atunci

$$y_i = x_i \oplus k_i, \qquad y'_i = x'_i \oplus k_i \quad (1 \le i \le n)$$

deci $y_i \oplus y'_i == x_i \oplus x'_i$, și cheia nu mai este necesară, ci doar informația privind lungimea sa; redundanța ultimei relații va permite criptanaliza.

Sistemele de criptare fluide sunt clasificate în sisteme sincrone și auto-sincronizabile.

Definiția 4.3 Un sistem de criptare fluid sincron este o structură $(\mathcal{P}, \mathcal{C}, \mathcal{K}, \mathcal{L}, \mathcal{E}, \mathcal{D})$, unde:

- $\mathcal{P}, \mathcal{C}, \mathcal{K}$ sunt mulțimi finite nevide ale căror elemente se numesc "texte clare", "texte criptate" și respectiv "chei";
- \mathcal{L} este o mulțime finită nevidă numită "alfabet șir de chei";
- $g: \mathcal{K} \longrightarrow \mathcal{L}^+$ este un generator de chei fluide: pentru $\forall k \in \mathcal{K}, \quad g(k) = k_1 k_2 k_3 \ldots \in \mathcal{L}^+$

este o cheie fluidă (teoretic infinită);

• $\forall z \in \mathcal{L}$ există o regulă de criptare $e_z \in \mathcal{E}$ și o regulă de decriptare $d_z \in \mathcal{D}$ astfel ca $\forall x \in \mathcal{P}, d_k(e_k(x)) = x$

Exemplul 4.2 Sistemul de criptare Vigenere poate fi definit ca un sistem de criptare fluid sincron. Fie m lungimea cuvântului cheie din sistemul Vigenere. Definim

¹În anii '90 comunicarea între Moscova și Washington era securizată în acest mod, transportul cheii de criptare fiind asigurat de curieri.

$$\mathcal{P} = \mathcal{C} = \mathcal{L} = Z_{26}, \quad \mathcal{K} = (Z_{26})^m,$$

 $e_z(x) = x + z \pmod{26}, \quad d_z(y) = y - z \pmod{26}$

Cheia $z_1 z_2 z_3 \dots$ este definită

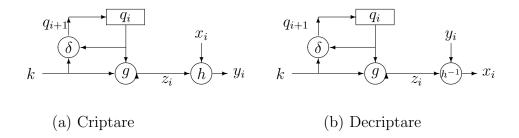
$$z_i = \begin{cases} k_i & dac \breve{a} & 1 \le i \le m \\ z_{i-m} & dac \breve{a} & i \ge m+1 \end{cases}$$

Ea va genera din cheia fixă $K = (k_1, k_2, \dots, k_m)$, cheia fluidă $k_1 k_2 \dots k_m k_1 k_2 \dots k_m$

Procesul de criptare cu un sistem fluid sincron poate fi reprezentat ca un automat descris de relațiile

$$q_{i+1} = \delta(q_i, k), \quad z_i = g(q_i, k), \quad y_i = h(z_i, x_i)$$

unde q_0 este starea inițială – care poate fi determinată din cheia k, δ este funcția de tranziție a stărilor, g este funcția care produce cheia fluidă z_i , iar h este funcția de ieșire care produce textul criptat y_i pe baza textului clar x_i și a cheii fluide z_i .

Observația 4.1

- Un sistem de criptare bloc poate fi privit ca un caz particular de sistem de criptare fluid, în care $\forall i \geq 1$, $z_i = K$.
- (sincronizare): În sistemele de criptare fluide sincrone, Alice şi Bob trebuie să-şi sincronizeze cheia fluidă pentru a putea obține o criptare/decriptare corectă. Dacă în timpul transmisiei sunt inserați sau eliminați biți în textul criptat, atunci decriptarea eșuează și ea poate fi reluată numai pe baza unor tehnici de resincronizare (cum ar fi de exemplu reinițializarea sau plasarea unor marcatori speciali la intervale regulate în textul transmis).
- Modificarea unui bit din textul criptat (făă a se elimina sau adăuga nimic) nu va afecta decriptarea altor caractere (nepropagarea erorii).

• Un adversar activ care elimină, inserează sau retrimite componente ale mesajului criptat, va provoca desincronizări și va fi deci detectat la recepție. De asemenea, el poate face modificări în textul criptat și să observe cum vor afecta ele textul clar. Deci un text criptat cu un sistem fluid sincron necesită meca-nisme separate de autentificare și de garantare a integrității datelor.

Definiția 4.4 Un sistem aditiv fluid binar de criptare este un sistem fluid sincron în care $\mathcal{P} = \mathcal{C} = \mathcal{L} = \mathbb{Z}_2$ iar h este funcția \oplus (XOR).

Un astfel de sistem este reprezentat mai jos:

$$k \longrightarrow \begin{array}{c} Generator \\ chei fluide \end{array} \xrightarrow{\begin{array}{c} x_i \\ \downarrow \\ chei fluide \end{array}} y_i \qquad k \longrightarrow \begin{array}{c} Generator \\ chei fluide \end{array} \xrightarrow{\begin{array}{c} y_i \\ \downarrow \\ chei fluide \end{array}} x_i$$
(a) Criptare (b) Decriptare

Definiția 4.5 Un sistem de criptare fluid este auto-sincronizabil (sau "asincron") dacă funcția de generare a cheii fluide depinde de un număr fixat de caractere criptate anterior.

Deci comportamentul unui astfel de sistem poate fi descris de ecuațiile

$$q_i = (y_{i-t}, y_{i-t+1}, \dots, y_{i-1}), \quad z_i = g(q_i, k), \quad y_i = h(z_i, x_i)$$

unde $q_0 = (y_{-t}, y_{-t+1}, \dots, y_{-1})$ este starea iniţială (cunoscută), k este cheia, g este funcția de generare a cheii fluide, iar h este funcția de ieşire care criptează textul clar x_i . Cele mai cunoscute sisteme auto-sincronizabile sunt regiștrii liniari cu feedback, utilizați la generarea secvențelor de numere pseudo-aleatoare (în criptografie) și la generarea codurilor ciclice (în teoria codurilor).

Exemplul 4.3 (Criptare cu auto-cheie)²:

Fie $\mathcal{P} = \mathcal{C} = \mathcal{L} = \mathbb{Z}_{26}$. Se definește cheia fluidă astfel:

$$z_1 = K, \quad z_i = y_{i-1}, \ (i \ge 2)$$

Pentru un element oarecare al cheii $z \in Z_{26}$, se definește

$$e_z(x) = x + z \pmod{26}$$

 $d_z(y) = y - z \pmod{26}$

 $S\Breve{a}$ consider \Breve{a} m K=13 şi s \Breve{a} cript \Breve{a} m textul clar BUCURESTI.

²Se pare că sistemul este atribuit lui Vigenere.

Transformat în secvență numerică vom avea

$$(x_1, x_2, x_3, x_4, x_5, x_6, x_7, x_8, x_9) = (1, 20, 2, 20, 17, 4, 18, 19, 8)$$

În faza de criptare, vom calcula pe rând:

$$y_1 = e_{13}(x_1) = 1 + 13 \pmod{26} = 14; \quad y_2 = e_{14}(x_2) = 20 + 14 \pmod{26} = 8;$$

$$y_3 = e_8(x_3) = 2 + 8 \pmod{26} = 10;$$
 $y_4 = e_{10}(x_4) = 20 + 10 \pmod{26} = 4;$

$$y_5 = e_4(x_5) = 17 + 4 \pmod{26} = 21;$$
 $y_6 = e_{21}(x_6) = 4 + 21 \pmod{26} = 25;$

$$y_7 = e_{25}(x_7) = 18 + 25 \pmod{26} = 17;$$
 $y_8 = e_{17}(x_8) = 19 + 17 \pmod{26} = 10;$

$$y_9 = e_{10}(x_9) = 8 + 10 \pmod{26} = 18;$$

Deci textul criptat este (14,8,10,4,21,25,17,10,18) sau – în litere: OIKEVZRKS.

Pentru decriptare, vom avea:

$$x_1 = d_{13}(y_1) = 14 - 13 \pmod{26} = 1;$$
 $x_2 = d_{14}(y_2) = 8 - 14 \pmod{26} = 20;$ § a.m.d.

Se observă că textul decriptat poate fi obținut de oricine, aproape în totalitate, fără a cunoaște nici o cheie (aceasta fiind necesară doar pentru decriptarea primului caracter). Deci gradul său de securitate este nul.

Ceva mai dificil este sistemul în care generarea cheii fluide se realizează cu ecuația $z_i = x_{i-1} \ (i \ge 2)$.

În acest caz, BUCURESTI se criptează în OVWWLVWLB (pentru K=13).

Nici acest sistem de criptare cu auto-cheie nu este sigur, deoarece – evident – sunt posibile doar 26 chei.

Proprietăți:

- 1. Auto-sincronizare: Deoarece funcția de decriptare h^{-1} depinde numai de un număr fixat de caractere criptate anterior, desincronizarea rezultată eventual prin inserarea sau ștergerea de caractere criptate se poate evita. Astfel de sisteme de criptare pot restabili proprietatea de sincronizare afectând doar un număr finit de caractere din textul clar.
- 2. Propagarea limitată a erorii: Dacă starea unui sistem fluid auto-sincronizabil depinde de t caractere anterioare, atunci modificarea (eventual ştergerea sau inserarea) unui caracter din textul criptat poate duce la decriptarea incorectă a maxim t caractere; după aceea decriptarea redevine corectă.
- 3. Răspândirea textelor clare: Deoarece fiecare caracter din textul clar influențează întregul text criptat care urmează, eventualele proprietăți statistice ale textului clar sunt dispersate prin textul criptat. Deci, din acest punct de vedere, sistemele de criptare auto-sincronizabile sunt mai rezistente decât cele sincronizabile la atacurile bazate pe redondanța textului clar.
- 4. Rezistența la criptanaliză activă: Din proprietățile de mai sus rezultă că este destul de dificil de depistat un atac venit din partea unui adversar activ (care poate modifica, insera sau șterge caractere) auto-sincronizarea readucând decriptarea în faza

normală. De aceea sunt necesare mecanisme suplimentare pentru a asigura autentificarea și integritatea datelor.

4.2 Exemple de sisteme fluide de criptare

4.2.1 SEAL

SEAL (Software - optimized Encryption ALgorithm) este un sistem de criptare aditiv binar (Definiția 4.4), definit în 1993 de Coppersmith și Rogaway. Este unul din cele mai eficiente sisteme implementabile pe procesoare de 32 biți.

La un astfel de sistem este importantă descrierea generatorului de chei fluide (care se adună modulo 2 cu textul clar). SEAL este o funcție pseudo-aleatoare care scoate o cheie fluidă de L biți folosind un număr n de 32 biți și o cheie secretă a de 160 biți.

Fie A, B, C, D, X_i, Y_i cuvinte de 32 biţi. Vom folosi următoarele notaţii:

- 1. \overline{A} : complementul lui A (pe biţi);
- 2. $A \vee B, A \wedge B, A \oplus B$: operaţiile OR, AND şi XOR (pe biţi);
- 3. $A \ll s$: rotirea ciclică a lui A spre stânga cu s poziții;
- 4. A >> s: rotirea ciclică a lui A spre dreapta cu s poziții;
- 5. $A + B \pmod{2^{32}}$: suma lui A și B (considerate ca numere întregi fără semn);

6.
$$f(B, C, D) = (B \wedge C) \vee (\overline{B} \wedge D);$$

 $g(B, C, D) = (B \wedge C) \vee (B \wedge D) \vee (C \wedge D);$ $h(B, C, D) = B \oplus C \oplus D.$

- 7. A||B: concatenarea lui A cu B;
- 8. $(X_1, X_2, \ldots, X_n) \leftarrow (Y_1, \ldots, Y_n)$: atribuire simultană.

Algoritmul de generare a tabelei G pentru SEAL 2.0: 3

```
Intrare: Un şir a de 160 biţi şi un întreg i (0 \le i < 2^{32}).
Ieșire: G_a(i) – șir de 160 biți.
Algoritm 1:
   1. Se definesc constantele (de 32 biţi):
        y_1 = 0x5a827999, \quad y_2 = 0x6ed9eba1,
        y_3 = 0x8f1bbcdc, \quad y_4 = 0xca62c1d6
   2. \ a. \ X_0 \longleftarrow i;
       b. for j \leftarrow 1 to 15 do X_j \leftarrow 0x000000000;
       c. for j \leftarrow 16 to 79 do X_j \leftarrow ((X_{j-3} \oplus X_{j-8} \oplus X_{j-14} \oplus X_{j-16}) << 1);
       d. (A, B, C, D, E) \longleftarrow (H_0, H_1, H_2, H_3, H_4) where a = H_0 H_1 H_2 H_3 H_4;
       e. (Runda 1): for j \leftarrow 0 to 19 do
                  t \leftarrow ((A << 5) + f(B, C, D) + E + X_i + y_1);
                  (A, B, C, D, E) \longleftarrow (t, A, B \ll 30, C, D);
       f. (Runda 2): for j \leftarrow 20 to 39 do
                  t \leftarrow ((A << 5) + h(B, C, D) + E + X_i + y_2);
                  (A, B, C, D, E) \longleftarrow (t, A, B \ll 30, C, D);
       g. (Runda 3): for j \leftarrow 40 to 59 do
                  t \leftarrow ((A << 5) + q(B, C, D) + E + X_i + y_3);
                  (A, B, C, D, E) \longleftarrow (t, A, B \ll 30, C, D);
       h. (Runda 4): for j \leftarrow 60 to 79 do
                  t \leftarrow ((A << 5) + h(B, C, D) + E + X_i + y_4);
                  (A, B, C, D, E) \longleftarrow (t, A, B \ll 30, C, D);
       i. (H_0, H_1, H_2, H_3, H_4) \longleftarrow (H_0 + A, H_1 + B, H_2 + C, H_3 + D, H_4 + E);
                                     G_a(i) = H_0||H_1||H_2||H_3||H_4.
```

SEAL(a, n) (Generatorul de chei fluide pentru SEAL 2.0):

³Algoritmul SEAL 1.0 este bazat pe funcția de dispersie SHA, iar SEAL 2.0 – pe funcția SHA - 1.

Intrare: a – cheia secretă (160 biți), $n \in [0, 2^{32})$ întreg, L - lungimea solicitată pentru cheia fluidă.

Ieșire: cheia fluidă y, |y| = L', unde L' este primul multiplu de 128 din $[L, \infty)$.

1. Se generează tabelele T, S, R având ca elemente cuvinte de 32 biți.

Fie funcția
$$F_a(i) = H^i_{i \pmod{5}}$$
 unde $H^i_0 H^i_1 H^i_2 H^i_3 H^i_4 = G_a(\lfloor i/5 \rfloor)$.

- a. for $i \leftarrow 0$ to 511 do $T[i] \leftarrow F_a(i)$;
- b. for $j \leftarrow 0$ to 255 do $S[j] \leftarrow F_a(0x00001000 + j)$;
- c. for $k \leftarrow 0$ to $4 \cdot \lceil (L-1)/8192 \rceil 1$ do $R[k] \leftarrow F_a(0x00002000 + k)$;
- 2. Descrierea procedurii $Initialize(n, l, A, B, C, D, n_1, n_2, n_3, n_4)$ cu intrările n (cuvânt) și l (întreg). Ieșirile sunt $A, B, C, D, n_1, n_2, n_3, n_4$ (cuvinte).

a.
$$A \leftarrow n \oplus R[4 \cdot l],$$
 $B \leftarrow (n >> 8) \oplus R[4 \cdot l + 1],$ $C \leftarrow (n >> 16) \oplus R[4 \cdot l + 2],$ $D \leftarrow (n >> 24) \oplus R[4 \cdot l + 3].$

b. for $j \leftarrow 1$ to 2 do

$$P \longleftarrow A \land 0x000007fc, \quad B \longleftarrow B + T[P/4], \quad A \longleftarrow (A >> 9),$$

$$P \longleftarrow B \land 0x000007fc, \quad C \longleftarrow C + T[P/4], \quad B \longleftarrow (B >> 9),$$

$$P \longleftarrow C \land 0x000007fc, \quad D \longleftarrow D + T[P/4], \quad C \longleftarrow (C >> 9),$$

$$P \longleftarrow D \land 0x000007fc, \quad A \longleftarrow A + T[P/4], \quad D \longleftarrow (D >> 9),$$

$$(n_1, n_2, n_3, n_4) \longleftarrow (D, A, B, C);$$

$$P \longleftarrow A \land 0x0000007fc, \quad B \longleftarrow B + T[P/4], \quad A \longleftarrow (A >> 9),$$

$$P \longleftarrow B \land 0x0000007fc, \quad C \longleftarrow C + T[P/4], \quad B \longleftarrow (B >> 9),$$

$$P \longleftarrow C \land 0x0000007fc, \quad D \longleftarrow D + T[P/4], \quad C \longleftarrow (C >> 9),$$

$$P \longleftarrow D \land 0x0000007fc, \quad A \longleftarrow A + T[P/4], \quad D \longleftarrow (D >> 9),$$

- 3. $l \leftarrow 0, y \leftarrow \epsilon$ (sirul vid);
- 4. repeat
 - a. $Initialize(n, l, A, B, C, D, n_1, n_2, n_3, n_4);$
 - b. for $i \leftarrow 1$ to 64 do

$$P \longleftarrow A \wedge 0x000007fc, \ B \longleftarrow B + T[P/4], \ A \longleftarrow (A >> 9), \ B \longleftarrow B \oplus A;$$

$$Q \longleftarrow B \land 0x000007fc, \ C \longleftarrow C + T[Q/4], \ B \longleftarrow (B >> 9), \ C \longleftarrow C \oplus B;$$

$$P \longleftarrow (P+C) \land 0x000007fc, D \longleftarrow D+T[P/4], C \longleftarrow (C >> 9), D \longleftarrow D \oplus C;$$

$$Q \longleftarrow (Q+D) \land 0x000007fc, A \longleftarrow A+T[Q/4], D \longleftarrow (D>>9), A \longleftarrow A \oplus D;$$

$$P \longleftarrow (P+A) \land 0x000007fc, B \longleftarrow B+T[P/4], A \longleftarrow (A >> 9);$$

$$Q \longleftarrow (Q+B) \land 0x000007fc, C \longleftarrow C + T[Q/4], B \longleftarrow (B >> 9);$$

```
P \longleftarrow (P+C) \land 0x000007fc, \ D \longleftarrow D+T[P/4], \ C \longleftarrow (C>>9);
Q \longleftarrow (Q+D) \land 0x000007fc, \ A \longleftarrow A+T[Q/4], \ D \longleftarrow (D>>9);
y \longleftarrow y||(B+S[4\cdot i-4])||(C \oplus S[4\cdot i-3])||(D+S[4\cdot i-2])||(A \oplus S[\cdot i-1]).
\text{if } |y| \ge L \text{ then return}(y) \text{ STOP}
\text{else if } i \ (mod \ 2) = 1 \text{ then } (A,C) \longleftarrow (A+n_1,C+n_2)
\text{else } (A,C) \longleftarrow (A+n_3,C+n_4)
c. \ l \longleftarrow l+1.
```

Observația 4.2 ([1]) În majoritatea aplicațiilor pentru SEAL 2.0 se folosește $L \leq 2^{19}$. Algoritmul funcționează și pentru valori mai mari, dar devine ineficient deoarece crește mult dimensiunea tabelei R. O variantă este concatenarea cheilor fluide SEAL(a,0)|| $SEAL(a,1)||SEAL(a,2)||\dots$ Deoarece $n < 2^{32}$, se pot obține astfel chei fluide de lungimi până la 2^{51} , păstrând $L = 2^{19}$.

4.2.2 RC4

Sistemul RC4 (Rivest Code #4) a fost creat în 1987 de Ron Rivest pentru societatea RSA Data Security Inc (astăzi RSA Security). Destinat scopurilor comerciale, el a fost secret, fiind accesibil numai după semnarea unui protocol de confidențialitate. În septembrie 1994 însă, un anonim publică codul său sursă pe o listă de discuții, după care se răspândește rapid stârnind o serie de polemici referitor la drepturile intelectuale. Se consideră că astăzi există mai multe implementări ilegale.

RC4 este un sistem aditiv fluid de criptare.

Printre sistemele care folosesc RC4 se pot aminti SQL (Oracle), Lotus Notes, AOCE (Apple Computer), WEP WPA CipherSaber Secure Sockets Layer (opţional) sau Secure shell (opţional)⁴ RC4 este utilizat pentru criptarea fişierelor în protocoale cum ar fi RSA SecurPC sau în standarde de comunicaţii (WEP, WPA pentru carduri, criptarea traficului de date sau a site-urilor de web bazate pe protocolul SSL). De asemenea, el face parte din Cellular Digital Packet Data specification.

La acest sistem, pentru generarea cheii fluide se folosește o stare internă (secretă) formată din două componente:

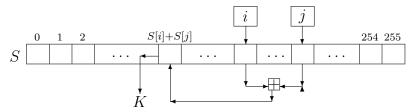
- Un tablou de 256 octeți: $S[0], S[1], \dots S[255]$, numit S box.
- Doi pointeri de câte 8-biți (notați "i" respectiv "j").

S-boxul este inițializat cu o cheie de lungime variabilă – de obicei între 40 și 256 biți, folosind un algoritm numit KSA (key-sheduling algorithm).

In faza a doua, cheia fluidă este generată folosind algoritmul PRGA (pseudo-random generation algorithm).

 $^{^4}$ Când un sistem de criptare este marcat optional, însemnă că el este una din variantele oferite pentru implementare.

Algoritmul PRGA de generare a cheii fluide

Conținuturile S[i] și S[j] (unde i, j sunt date de cei doi pointeri) se adună modulo 256, iar octetul K de la adresa S[i] + S[j] este introdus în cheia fluidă. În plus cei doi octeți sunt interschimbați.

Procedeul este reluat atât timp cât este nevoie. La fiecare reluare starea celor doi pointeri se modifică (i este incrementat cu 1 iar j este incrementat cu S[i]). În acest fel, orice locație din S-box este modificată cel puțin odată ;a 256 iterații.

Formal:

```
i := 0
j := 0
while GeneratingOutput:
    i := (i + 1) mod 256
    j := (j + S[i]) mod 256
    swap(S[i],S[j])
    output S[(S[i] + S[j]) mod 256]
```

Algoritmul KSA de inițializare

KSA este utilizat pentru inițializarea S-boxului. Fie $n~(1\leq n\leq 255)$ numărul de octeți din cheie⁵. Inițial în S se introduce permutarea identică. Ulterior se realizează 256 transpoziții. Formal

```
for i from 0 to 255 do S[i] := i
j := 0
for i from 0 to 255 do
    j := (j + S[i] + key[i mod n]) mod 256
    swap(S[i],S[j])
```

Implementarea sistemului RC4 este foarte simpla: ea lucrează cu octeți și necesită 256 pentru S-box, n octeți de memorie pentru cheie, plus trei variabile întregi i,j,k. Operațiile folosite sunt XOR și AND (sau – pe unele platforme – simpla adunare pe biți, fără transport).

 $^{^{5}}$ În majoritatea implementărilor n este în intervalul [5, 16].

4.3. EXERCIŢII

Securitatea RC4

Conform cu Bruce Schneier ([2]), sistemul are circa $256! \times 256^2 = 2^{1700}$ stări posibile; el este rezistent la criptanaliza diferențială și liniară, iar ciclurile sunt mai mari de 10.100.

Totuși, securitatea RC4 este slabă din mai multe puncte de vedere și criptografii nu recomandă sistemul pentru aplicațiile actuale.

Cheia fluidă generată are o ușoară preferință pentru anumite secvențe de octeți. Aceasta a permis construirea unui atac (Fluhrer și McGrew), care separă cheia fluidă dintr-o secvență aleatoare de maxim 1 GB.

In 2001, Fluhrer, Mantin şi Shamir descoperă că din toate cheile RC4 posibile, primii octeți de ieșire nu sunt aleatori, oferind informații importante despre cheie.

La majoritatea sistemelor de criptare, o măsură de securitate ncesară este alegerea unui număr aleator nou⁶ care să fie folosit pentru criptarea fiecărui mesaj. În acest fel, criptarea de două ori a aceluiași mesaj va genera texte diferite. O solutîe sigură (care funcționează pentru orice sistem de criptare) este de a folosi o cheie pe termen lung din care, prin amestec cu un nonce (după un algoritm prestabilit) se obține cheia necesară unei criptări. Multe aplicații însă – care folosesc RC4 – fac o simplă concatenare a cheii cu nonce. Această slabiciune este exploatată de Fluhrer, Mantin și Shamir pentru a sparge ulterior sistemul de criptare WEP (wired equivalent pruvacy) folosit pe rețelele fără fir 802.11.

Ulterior implementările sistemului RC4 s-au apărat eliminând primii octeți (uzual 1024) din cheia fluidă, înainte de a o folosi.

4.3 Exerciţii

- 1. Construiți coduri de autentificare a mesajelor (MAC) capabile să autentifice mesajele primite printr-un sistem fluid de criptare. (Indicație: a se vedea [1], paragraf 9.5.4)
- 2. Presupunem că definim o cheie fluidă într-un sistem sincronizabil în felul următor: Fie $K \in \mathcal{K}$, \mathcal{L} un alfabet al cheilor şi Σ o mulţime finită de stări. Se defineşte o stare inițială $q_0 \in \sigma$. Apoi, pentru $i \geq 1$, se defineşte recursiv

$$q_i = f(q_{i-1}, K)$$

unde $f: \Sigma \times \mathcal{K} \longrightarrow \Sigma$. De asemenea, $\forall i \geq 1$, elementul z_i din cheia fluidă este definit prin

$$z_i = g(q_i, K)$$

unde $g: \Sigma \times \mathcal{K} \longrightarrow \mathcal{L}$. Arătaţi că orice cheie fluidă rezultată în acest mod are o perioadă de lungime maxim $|\Sigma|$.

 $^{^6\}mathrm{Un}$ astfel de număr poartă numele de nonce (new number)

Bibliografie

- [1] Menezes, Oorschot, Vanstome Handbook of applied cryptography, 1997
- [2] Schneier, B. Applied Cryptography, John Wiley & Sons, second edition, 1997
- [3] Stinton, D. Cryptography, Theory and Practice, Chaptan & Hall/CRC, second edition 2002